

Ruzićić, Vasa Vrtipražki, în Vasilije, și Rade Kojadinović, în Mitar.

Nu întâmplător, spectacolul a fost distins cu Marcele Premiù la ediția a XIX-a, din anul 1974, a Festivalului de teatru din Yugoslavia, ce poartă numele lui Jovan Sterija Popović, într-o competiție cu alte 20 de teatre, iar regizorul și multor actori li s-au

acordat, în mai multe împrejurări, premii și mențiuni.

După mai bine de șase ani de la premieră, timp în care s-a jucat de peste două sute de ori, spectacolul a dobândit o siguranță desăvârșită, dar este, în același timp, proaspăt și plin de viață.

Romeo Profit

Teatrul pentru copii și tineret din Subotica Fantezie și bun-gust

Oaspete al păpușarilor din Craiova (unde cele două echipe de artiști, români și iugoslavi, au realizat un bagaj și util schimb de experiență). Teatrul pentru copii și tineret din Subotica a onorat și Festivalul bucureștean „Arta și copilul”, prezentând una dintre premierele actualei sale stagiuni, *Smeul nătăflet*.

O montare limpede și veselă, în care povestea simplă a unui smeu dolofan, îndrăgostit pînă peste cap de o firavă prințesă (pe care nu reușește, însă, s-o cucerească și s-o ia de nevastă, din pricina slăbiciunilor lui de caracter) a cîștigat, prin far-

mecul voios și priu ironia subțire a jocului scenic. Sulița peripețiilor din basmul lui Miroslav Nastasijević, prelucrat cu pricepere, relevîndu-i-se semnificațiile actuale, de Svezlana Sarić a dobîndit un pregnant relief comic datorită fanteziei și bunului-gust al regizorului Zoran Sarić. Punctată de cîtece sprintare, de pași de dans, montarea și-a dobîndit bogăția de nuanțe prin interpretarea spontană și dăruită a actorilor Dorde Rusić, Stevan Popović, Melanija Kolosnjaj, Miroslav Marković, Ana Radaković, Vida Jovanović, Josif Vujkov, care au

animat prinți și prințese, slujitori, telali și, bineînțeles, un smeu „demitizat” cam spăimos.

Am admirat frumusețea costumelor realizate de Marija Zidaric, cu multă ingeniozitate, din petece de pînză, în toate nuanțele galbenului și ale portocaliului.

Cuvinte de laudă se cuvîin și scenografului Dragomir Petrović, pentru desenul sugestiv al palatului: cîteva stîngii colorate în roz și galben, o construcție aîdoma castelelor pe care le clădesc copiii, din cubulețe de lemn.

Valerla Ducea

Teatrul de păpuși din Ljubljana Un spectacol optimist

Artiștii marionetiști sloveni — oaspeți ai orașelor Sibiu, Mediaș, Cisnădie — au animat, în dreptunghiul scenei, universul fantastic al basmului popular sloven *Pasărea de aur*, ingenios prelucrat de Dušan Jovanović, Gorazd Matjaz și Mitja, fii de împărat, pornesc, pe rînd, în căutarea păsării care a furat merele de aur din grădina palatului; primii doi eșuează, Mitja, mezinul, frate bun cu Prislea, se împrietenește cu ursul cel binevoitor, află locul tainic în care sălășluia pasărea de aur, eliberează pe frații săi mai mari din captivitate, reușește să răpească o neasemuit de frumoasă sirenă, face să cînte iarăși pasărea de aur — ceea ce îl însămănătoșește pe împărat; totul se încheie cu o nuntă ca-n povești.

Cu ajutorul marionetelor și utilizînd o plastică inspirată de elemente decorative ale

artei populare (scenograf, Tomaž Kržišnik), regizorul Zvonc Sedlbauer compune o atmosferă mirifică: pasărea de aur, siluete de căluți străvezii, plutitori, o sirenă diafană, un urs parec de turtă dulce, ceata tilharilor — deosebit de sugestiv reprezentată prin cîteva perechi de ghebe gigantice — au apărut ca elemente de fantastic tratate cu umor și fantezie. Marionetele, diferențiate și printr-o iscusită minuire, sînt în acord cu interpretarea vocală. Împăratul, coplesit de lingușirile sfetnicilor (voce: Laci Gigoj; minuire: Breda Hrovatinova), Gorazd și Matjaz, feciorii săi mai mari (voci: Vera Stihova, Alenka Pirjevac; minuire: Zora Dobečičeva, Peter Dougan), Mitja, mezinul triumfător (voce: Nadja Vidmar; minuire: Marko Velkavrb), Ursul cel simpatic și generos (voce: Nace Simončič; mi-

nuire: Božidar Jokič), Hoțul (voce: Marjan Troben; minuire: Jernej Slapernik), Paznicul (voce: Blaz Vizintin; minuire: Brigita Vuga), Călăul (voce: Jože Zahar; minuire: Stojan Pate), s-au impus în prim-plan; contribuții importante au adus și alți actori, ca Anton Cerar, Miro Sedmak, Tomislav Bevanda, Salka Bašič.

Un spectacol optimist, care stimulează reacția copiilor, le înaripăză aspirațiile, justificînd, o dată în plus, opțiunea repertorială generală a Teatrului de marionete din Ljubljana, în preocupările căruia basmul ocupă un loc important. Cîteva titluri sînt elocvente în acest sens: *Pasărea albastră* de Maurice Maeterlinck, *Prințul fericit* de Oscar Wilde, *Privighetara* de H. C. Andersen — E. Pavliček, *Buratino*, *Bușnița Oka* ș.a.

Mircea Petre Suciù